

UZASADNIENIE

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia wskazywanych w apelacji przepisów prawa materialnego, tj. art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie bezsporny pozostawał fakt, że pozwanego z powodowym Towarzystwem łączyła ważna umowa ubezpieczenia obowiązkowego z okresem ubezpieczenia od 26 maja 2011 r. do 25 maja 2012 r.

Nie ulega wątpliwości, iż przedmiotowa umowa ubezpieczenia została skutecznie wypowiedziana przez pozwanego. Jak wynika z zebranych w sprawie dowodów w postaci przede wszystkim kserokopii wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wraz z dowodem nadania oraz potwierdzeniem odbioru, pozwany w dniu 23 maja 2012 r. nadał oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia listem poleconym.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż takie wypowiedzenie jest skuteczne z chwilą nadania pisma obejmującego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy listem poleconym. Takie stanowisko znajduje oparcie w treści przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia przedmiotowej umowy. Zgodnie z tym przepisem zawiadomienia i oświadczenia, które w związku z umową ubezpieczenia obowiązkowego są składane przez strony tej umowy, powinny być sporządzane na piśmie i doręczane za potwierdzeniem odbioru lub przesyłane listem poleconym.

Sąd Okręgowy w pełni podziela wykładnię powyższego przepisu dokonaną przez Sąd Rejonowy. Jak słusznie stwierdził Sąd I instancji z brzmienia tego przepisu wynika jednoznacznie, iż ustawodawca zrównał w skutkach potwierdzenie odbioru przez ubezpieczyciela otrzymania pisma klienta z nadaniem przez tego ostatniego listu poleconego. Zgodnie z zasadami logiki jest rozumowanie Sądu orzekającego, iż gdyby to nie samo nadanie listu poleconego, a jego otrzymanie przez ubezpieczyciela miało decydować o zachowaniu terminu przewidzianego w tej ustawie, to nie miałyby żadnego sensu ograniczenie ustawowe, iż pismo winno być wysłane listem poleconym. Mogłoby być wysłane w jakikolwiek sposób, skoro i tak decydowałaby data jego wpływu do zakładu ubezpieczeń. Ustawodawca nie określił wprost w przepisach omawianej ustawy (co czyni w innych przepisach np. w art. 817 § 1 k.c.), że decydujący jest moment otrzymania zawiadomienia (oświadczenia) przez ubezpieczyciela. Skoro w ustawie tej brak jest zapisu, iż nowa umowa zostaje zawarta, jeżeli zakład ubezpieczeń nie otrzyma najpóźniej na dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, powiadomienia o wypowiedzeniu umowy, uznać trzeba, iż wystarczające jest wysłanie w ustawowo zakreślonym terminie, listem poleconym, zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy. Zgodnie z jednoznaczną treścią art. 28 ust. 1 w/ w ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

W powyższym przepisie nie ma mowy o dokonaniu wypowiedzenia, a jedynie o powiadomieniu w sposób w nim określony.

Zdaniem Sądu Okręgowego za zasadnością przyjętego w niniejszej sprawie stanowiska przemawia brzmienie art. 18 w/w ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, gdzie ustawodawca jednoznacznie rozstrzygnął, że za chwilę złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia obowiązkowego, uważa się datę nadania oświadczenia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

Należy zauważyć, iż ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zawiera specjalne unormowania prawne dotyczące umów ubezpieczenia obowiązkowego. Nie jest tak, jak wskazuje skarżący, że brak regulacji art. 18 ust. 3 (w chwili zawarcia przedmiotowej umowy) oznacza, że do powiadomienia musiało dojść w taki sposób, aby powód mógł w tym dniu zapoznać się z oświadczeniem złożonym przez pozwanego. W ten sposób o chwili złożenia oświadczenia woli stanowi art. 61 k.c.

Należy jednak podkreślić, że przepisy kodeksu cywilnego, w tym rzeczony art. 61 k.c., stosuje się do umów ubezpieczenia jedynie w sprawach nieuregulowanych w omawianej ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ustawa ta stanowi *lex specialis* wobec przepisów kodeksu cywilnego i zgodnie z regułą kolizyjną *lex specialis derogat legi generali* wyłączone jest stosowanie przepisów kodeksu cywilnego w zakresie spraw uregulowanych w ustawie (zatem art. 18 w/w ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia przedmiotowej umowy w zakresie nim uregulowanym wyłącza stosowanie art. 61 k.c.).

Tym samym wobec ustalenia, że pozwany skutecznie wypowiedział umowę w dniu 23 maja 2012 r., nie doszło do przedłużenia umowy ubezpieczenia na podstawie art. 28 ust. 1 w/w ustawy. Tym samym powodowi nie przysługuje uprawnienie do uzyskania składki ubezpieczeniowej i brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, czy to przez Sąd I instancji, czy Sąd odwoławczy.

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, że w postępowaniu apelacyjnym nie ujawniono okoliczności, które Sąd drugiej instancji winien wziąć pod uwagę z urzędu, apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sporu, tj. w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej tytułem zwrotu tychże kosztów kwotę 90 zł, na którą to kwotę złożyło się jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powoda w postępowaniu odwoławczym ustalone na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez Radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)